

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobkyně obchodní společnosti **FRODL GROUP, s.r.o.**, se sídlem ve Vlčkovcích 33, Praskačka, zast. společností UNTAX, s.r.o., se sídlem U Továren 256/14, Praha 10, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Horova 17, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2011, čj. 5092/11-1300-601383, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2011, čj. 5092/11-1300-601383, se z r u š u j e a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 13 312 Kč do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou jejího zástupce.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou namítala žalobkyně nezákonnost shora identifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl její odvolání do dodatečných platebních výměru na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2006 a říjen, listopad a prosinec 2007, včetně povinnosti uhradit penále a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalobkyně vyslovila nesouhlas s postupem žalovaného, který neuznal její nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu z přijatého plnění ze služeb poskytnutých společnostmi JH komplet agency, s.r.o., dle smlouvy uzavřené k datu 9. 1. 2006. Žalovaný dle žalobkyně dospěl k nesprávným skutkovým závěrům, na nichž vybudoval nesprávný závěr právní.

Žalobkyně upozornila, že poskytnutí služeb prokazuje řada přímých důkazů. Správce daně totiž v rámci důkazního řízení vybral podle své volné úvahy sedm obchodních partnerů žalobkyně a u nich pak formou výslechů zjišťoval, zda služby skutečně byly poskytnuty. Žalobkyně pak v žalobě konstatovala stručně obsah svědecké výpovědi a následně hodnotila, zda svědecká výpověď spolupráci potvrdila či alespoň nevyloučila. Současně se vyjádřila i ke stanovisku žalovaného ke každé provedené výpovědi a vyjádřila s ním nesouhlas s tím, že svědecké výpovědi provedení služeb buď přímo prokazují, v horších případech nevylučují. Žalobkyně v žalobě rovněž uvedla i nepřímé důkazy, a to smlouvu o zprostředkování ze dne 9. 1. 2006, doklad o zaplacení služeb, plnou moc ze dne 9. 1. 2006, pověření ze dne 10. 1. 2006, dohodu o ukončení smlouvy ze dne 28. 4. 2007 a předávací protokol o předání prostředků podpory pro zákazníky.

Dále žalobkyně konstatovala, že skutečným důvodem dodatečného doměření daňové povinnosti je dle jejího názoru skutečnost, že společnost JH komplet agency, s.r.o., pravděpodobně nesplnila své daňové povinnosti vyplývající z jejich obchodů. Dodatečné zvýšení její daňové povinnosti pak žalobkyně považovala za nezákonný trest za porušení povinností třetích osob. Žalobkyně upozornila, že není odpovědná za jednání třetích osob a za případné neplnění jejich povinností. Odkázala přitom na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Evropského soudního dvora. Zdůraznila přitom zásadu, že správce daně je povinen dbát na úplné zjištění rozhodných skutečností.

Žalobkyně rovněž upozornila na to, že pokud uzavřela smlouvu o provádění služeb dne 20. 3. 2006 i s J. F., jednalo se pouze o smlouvu rámcovou, podle níž bylo, jak je ostatně patrné i z účetnictví, účtováno pouze nájemné za prostor skladu ve Vlčkovcích a v Březhradu a nájemné za kancelářské prostory na třídě ČSA. Považovala proto za zřejmé, že J. F. nevykonával stejné služby jako společnost JH komplet agency, s.r.o. Žalobkyně rovněž žalobou zpochybnila způsob výslechu svědka O. H.. Uvedla, že nemůže být nikterak překvapivé, že s odstupem pěti let si tento svědek nedokáže na předmět smluv či zmocnění přesně rozpomenout.

Žaloba rovněž upozornila na neprovedení výslechu pana D., jakožto osoby odpovědné za účetnictví žalobkyně, a dále pana C., jenž by mohl objasnit, jakým způsobem se žalobkyně seznámila se Z. K..

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že z průběhu daňového řízení a z obsahu odvolání lze dovozovat snahu žalobkyně neoprávněně uplatnit nárok na odpočet daně a pokusit se k tomu účelu zneužít právo. A to dokonce po dvou liniích. Na jedné straně se snažila prezentovat daný případ jako standardní

přijaté zdanitelné plnění, splňující všechny předpoklady zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“), pro uplatnění nároku na odpočet daně, a na druhé straně se snažila přimět správce daně k tomu, aby logické uvažování nahradil černobílým „dokazováním“ dle navržených představ o aplikaci jednotlivých ustanovení § 8 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“).

Dále žalovaný provedl hodnocení jednotlivých důkazních prostředků. Ke smlouvě o zprostředkování ze dne 9.1.2006 uzavřené mezi žalobkyní a JH komplet agency, s.r.o., uvedl, že vznikla za neobvyklých okolností, neboť jednatel žalobkyně podepsal smlouvu se společností, kterou neznal a jejíhož jednatele po celou dobu účinnosti smlouvy neviděl. Jednatelé smluvních stran se poprvé viděli až v průběhu daňového řízení v roce 2010, tj. 3 roky po ukončení účinnosti předmětné smlouvy. Jednatel žalobkyně, J.F., ve věci předmětné smlouvy jednal pouze se Z. K., který nebyl zaměstnancem společnosti JH komplet agency, s.r.o., a po celou dobu účinnosti smlouvy s ní neměl ani žádný smluvní vztah. Smlouva obsahuje neobvykle výhodné podmínky pro zprostředkovatele. Odměna pro něho byla stanovena v intervalovém rozpětí 10 až 20% z objemu prodeje, kritériem pro její přiznání byla „lukrativnost obchodního případu“, aniž by bylo specifikováno, v čem tato lukrativnost spočívá a jakým způsobem bude stanoveno konkrétní procento odměny. Odměna nebyla vázána na splnění jakýchkoliv podmínek a mohla být vyplacena i v případě, že by objem obchodu poklesl. Předmětná smlouva dle žalovaného pouze deklaruje, co měl zprostředkovatel pro žalobkyni vykonat, nepotvrzuje však přijetí zdanitelných plnění, na jehož základě by si mohla žalobkyně uplatnit nárok na odpočet DPH.

Dále žalovaný k sedmi předloženým fakturám konstatoval, že pouze deklarují, jaké služby měly být poskytnuty, ale nejsou dokladem o jejich uskutečnění a tedy ani dokladem o přijetí plnění, na jejichž základě by si žalobkyně mohla uplatnit nárok na odpočet daně z přidané hodnoty.

Dále žalovaný ze smlouvy o provádění služeb ze dne 20.3.2006 mezi žalobkyní, zastoupenou jednatelem J. F., a zhotovitelem, J. F., zjistil, že předmět této smlouvy je téměř shodný jako ve shora uvedené smlouvě o zprostředkování, kterou žalobkyně uzavřela se společností JH komplet agency, s.r.o., (zprostředkování, poradenství, konzultační činnost při kooperaci, zprostředkování zakázek na základě dlouhodobých vztahů s odběrateli a vypracování nabídkových podkladů). Obě smlouvy se kryjí i časově.

Žalovaný konstatoval, že správce daně vyslechl celkem 9 navržených svědků, kteří s výjimkou K. S. ve svých výpovědích potvrdili, že Z. K. s nimi v letech 2006 a 2007 spolupracoval. K nim žalovaný konstatoval, že zatímco Z. K. při svém výslechu jako svědka uvedl, že problematice činnosti žalobkyně (tedy tomu, co měl propagovat) vůbec nerozumí a ve všem se musel telefonicky dotazovat, někteří vyslechnutí svědkové jej označili za špičkového odborníka v daném oboru, se kterým mohli řešit i obtížné technické problémy (viz např. svědek O. F.). V rozporu s výše uvedeným svědectvím bylo i hodnocení odborných schopností Z. K. žalobkyní. Žalovaný uvedl, že výpovědi svědků nelze hodnotit jednotlivě, ale jako

celek v kontextu všech souvislostí a jako celek se pro nevěrohodnost důkazem pro tvrzení žalobkyně o přijetí předmětného zdanitelného plnění nestaly.

Svědék Z. K., jak žalovaný dále uvedl, vypověděl, že činnost vykonával za společnost JH komplet agency, s.r.o., zcela zdarma, údajně jako protislužbu za údajnou pomoc při údajném dovozu klokaního masa z Austrálie v minulosti. Společnost JH komplet agency, s.r.o., neměla žádné zaměstnance a jeho vztah k ní nebyl upraven žádnou dohodou. Na dotaz správce daně ohledně spolupráce si vzpomněl pouze na dvě jména odběratelských firem, na jediné jméno osoby z těchto společností a na jednu stavbu, přestože měl po dobu téměř dvou let (2006 až 2007) osobně zajišťovat servisní činnost pro celou klientelu, tj. 33 společností. Neznal způsob stanovení provize, kterou podle něho určoval J. F.. Potvrdil, že má živnostenské oprávnění, ovšem na zcela jinou činnost, než kterou měl pro žalobkyni vykonávat. Potvrdil, že se jednatele žalobkyně a společnosti JH komplet agency, s.r.o., nikdy nesetkali. Ke smlouvě o zprostředkování ze dne 9.1.2006 vypověděl s nejistotou, že ji měl podepisovat za JH komplet agency, s.r.o., O. H., ovšem nikoliv současně s jednatelem J. F.. K servisní činnosti, kterou měl vykonávat, vypověděl, že mu zabrala cca 20 hodin času týdně a cestovní náklady hradil ve vlastní režii. Při této činnosti se věnoval současně i dalším činnostem.

Dále žalovaný uvedl, že společnost JH komplet agency, s.r.o., není kontaktní a úmyslně neplní vůči státu své daňové povinnosti a vystavuje faktury, z nichž neodvádí daň z přidané hodnoty na výstupu. V případě uplatňování nároku na odpočet daně na základě jí vystavených faktur, vydávaných za „daňové“ doklady, dochází k porušení principu daňové neutrality. Proto považoval za zcela legitimní požadavek správce daně ověřit si před případným uznáním oprávněnosti nároku na odpočet daně, zda předmětná fakturovaná plnění byla deklarovaným odběratelem skutečně přijata. Žalovaný neshledal v postupu správce daně při zjišťování objektivní pravdy v daném případě žádnou namítanou libovůli. Dále konstatoval, že se správce daně v procesu dokazování pohyboval v zákonných hranicích a že ve zprávě o daňové kontrole svůj postup dostatečně a logicky odůvodnil. Již od počátku kontroly prověřoval podezření, že spolupráce žalobkyně s JH komplet agency, s.r.o., nebyla prováděna za účelem, za který byla formálně vydávána, ale že pravým účelem bylo vědomé obohacení obou účastníků této spolupráce formou krácení daní, resp. neoprávněného uplatnění nároku na odpočet daně. K naplnění institutu zneužití práva není nutnou podmínkou, že účastník obchodu věděl, tedy musel vědět, postačující podmínkou je, že vědět za daných okolností měl. Z těchto výchozích předpokladů je třeba posuzovat proces dokazování, resp. hodnocení důkazních prostředků správcem daně. Při popisovaných transakcích, při kterých dochází ke zneužití práva, jsou prováděny jednotlivé kroky, které nemusí být a nebývají samy o sobě nelegální a jsou prováděny osobami, které se na uvedených transakcích podílejí vědomě a vypovídají o nich proto ve vzájemné shodě. Při hodnocení jednotlivých kroků samostatně proto nemusí být zřejmé rozpory ve výpovědích, rozpory mezi formálními dokumenty (smlouvy, faktury, platby apod.) navzájem nebo rozpory těchto dokumentů s tvrzenými skutečnostmi. Správce daně tak důvodně

dospěl k závěru, že byl shromážděn takový počet důkazních prostředků, prokazujících, že transakce mezi žalobkyní a JH komplet agency, s.r.o., proběhly za podmínek v obchodní praxi krajně neobvyklých, nelogických, při deklarovaném účelu pro žalobkyni nevýhodných.

K výpovědi svědka O. H., který byl jednatelem společnosti JH komplet agency, s.r.o., žalovaný uvedl, že tento svědek nebyl schopen odpovědět správci daně ani na otázku, co vůbec společnost JH komplet agency, s.r.o., pro žalobkyni vykonávala, neznal předmět této spolupráce, přestože řídil společnost. Ve všem odkazoval na p. K., a to přesto že p. K. nebyl ke společnosti JH komplet agency, s.r.o., v žádném obchodním ani pracovně právním vztahu. Svědek H. nebyl schopen odpovědět na otázku týkající se počátku spolupráce mezi ním a p. K.. Potvrdil své podpisy na předmětných fakturách vystavených pro žalobkyni. Sdělil, že nijak nezajišťoval kontrolu plnění podmínek smlouvy o zprostředkování. Přestože potvrdil svůj podpis na plné moci pro p. K., nebyl schopen obsah plné moci pro tuto osobu upřesnit. Zástupce žalobkyně ve více případech zasahoval do průběhu prováděného výsledku a znemožňoval správci daně klást otázky týkající se činnosti JH komplet agency, s.r.o. K vedení účetnictví JH komplet agency, s.r.o., svědek přes námitku zástupce žalobkyně sdělil, že ho zajišťoval pan doktor D. a nějaká jeho účetní externí firma bez jakékoliv bližší identifikace. Uvedl, že účetnictví za roky 2006 a 2007 předal novému jednateři J. K.. Žalovaný tak uzavřel, že svědectví nepotvrdilo poskytnutí zprostředkovatelských služeb ani věrohodnost smlouvy uzavřené s žalobkyní.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že žaloba neobsahuje žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na výrok rozhodnutí.

V replice k písemnému vyjádření k žalobě žalobkyně konstatovala, že správce daně ani žalovaný nikdy v průběhu daňového řízení nevznesli důvodné pochybnosti ohledně předložených důkazů, na žalobkyni tudíž nemohlo přejít důkazní břemeno. Upozornila, že řízení s ní nebylo vedeno korektně a bylo zatíženo již předem učiněnými závěry o tom, že její obchodní kontakt se společností JH komplet agency, s.r.o., je zatížen daňovým podvodem.

Při nařízeném jednání zástupce žalobkyně uvedl, že spor spočívá v odlišném hodnocení provedených důkazů. Jak je patrné ze správního spisu, žalovaný podle své úvahy vybral a vyslechl svědky, kteří potvrdili, že byli v kontaktu se Z. K. a že předmětné služby byly shora uvedenou společností žalobkyni poskytnuty. Podle názoru žalobkyně žalovaný hodnotil důkazy iracionálně a tendenčně. Některé navržené důkazy dokonce neprovedl, konkrétně se pak jedná o výsledky pana D. a pana C.. Dále zástupce žalobkyně uvedl, že důkazní břemeno na žalobkyni v daňovém řízení nepřešlo, neboť žalovaný své pochyby o uskutečnění služeb poskytovaných společností JH komplet agency, s.r.o., žalobkyni nikdy zákonným způsobem nesdělil. Proto žalobkyně nemohla pochyby obvyklým způsobem vyvracet. Žalovaný sám vybral a provedl jím zvolené důkazy, které prokázaly poskytování služeb společností JH komplet agency, s.r.o., žalobkyni, která vyhodnotila procesní

situaci tak, že není nutné navrhopat další důkazy. Zástupce žalobkyně proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí i jemu předcházejícího prvoinstančního rozhodnutí.

Pověřený pracovník žalovaného při nařízeném jednání odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a vyjádření žalovaného k žalobě. Zdůraznil, že setrvává na závěru, že žalobkyně nepřijala plnění od společnosti JH komplet agency, s.r.o., a poukázal na podstatné rozpory ve svědeckých výpovědích svědků K., F. a H..

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu právního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a usoudil následovně.

Ze správního spisu vyplynulo, že správce daně neuznal na základě výsledků daňové kontroly žalobkyni nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu ze služeb spočívajících ve zprostředkovatelské činnosti poskytnuté společností JH komplet agency, s.r.o. Žalovaný totiž dospěl k závěru, že žalobkyně neunesla svoje důkazní břemeno, dle něhož jí měly být uvedené služby poskytnuty a zpochybnil veškeré jí předložené a navržené důkazy, ať se již jednalo o důkazy listinné, tedy zprostředkovatelskou smlouvu ze dne 9. 1. 2006, daňové doklady, výpisy z bankovních účtů, plnou moc ze dne 9. 1. 2006, pověření pro Z. K. či dohodu o ukončení smlouvy či o svědecké výpovědi jednotlivých odběratelů. Naproti tomu měla žalobkyně zato, že důkazní břemeno unesla a svoje tvrzení prokázala.

Ze skutkových okolností krajský soud zjistil, že žalobkyně uzavřela dne 9. 1. 2006 s obchodní společností JH komplet agency, s.r.o., smlouvu o zprostředkování, jejímž předmětem byla správa a údržba klientských vztahů, marketing a obchodní komunikace a usilování o navýšení obrátu v odběrech produktů a to za sjednanou provizi. Žalobkyně pak na základě tohoto smluvního ujednání zmocnila danou společnost JH komplet agency, s.r.o., k jednání za účelem akviziční, marketingové a obchodní činnosti. Zprostředkovatelská činnost byla ukončena dohodou k datu 24. 8. 2007. Dále je zřejmé, že za účelem vyvrácení pochybností o uskutečnění zprostředkovatelských služeb provedl správce daně výslech několika svědků. Jednalo se především o svědka Z. K., který měl zprostředkovatelskou činnost pro žalobkyni jménem společnosti JH komplet agency, s.r.o., provádět a dále výslechy o svědků odběratelských společností.

Svědka Z. K. ve své výpovědi uvedl, že jeho činnost měla být formou protislužby za podporu společnosti JH komplet agency, s.r.o., při uskutečňování obchodů z Austrálie. Jeho vztah ke zprostředkovatelské společnosti nebyl upravenou žádnou písemnou smlouvou. Svědek si nevzpomněl na názvy společností, s nimiž navazoval obchodní kontakty, nicméně konstatoval, že po nahlédnutí do svých písemných poznámek je schopen dané údaje doplnit. Dále svědek popisoval, jakým způsobem probíhala jeho činnost, tedy že převzal jakousi databázi klientů od jednatele žalobkyně a jeho úkolem bylo zajišťovat pro ně servis a tím vlastně žalobkyni pomáhat při širším zajišťování kontaktů s klientelou včetně dodávky

katalogů. Uvedl, že o cenách s klienty nejednal, ty byly pevně stanovené a ani neřešil technické záležitosti.

Daná svědecká výpověď dle krajského soudu svědčila ve prospěch tvrzení žalobkyně, že danou zprostředkovatelskou činnost měl pro ni zajišťovat jménem společnosti JH komplet agency, s.r.o., svědek Z. K.. Nepřiklonil se k názoru žalovaného, že tuto výpověď nelze považovat za důkaz o poskytnutí služeb. Pokud si svědek vzpomněl pouze na názvy dvou společností, s nimiž udržoval obchodní styk, nemůže taková skutečnost sama o sobě způsobit nevěrohodnost jeho výpovědi, navíc když nabídl dodání dalších informací, které by si zjistil ze svých písemných poznámek. Svědek poměrně podrobně popisoval způsob jednání s určenou klientelou a takový způsob nevzbuzoval pochybnosti. Za této situace není rozhodné, zda svědek měl či neměl určité odborné technické znalosti. Ty si ostatně mohl postupně získávat od zástupce žalobkyně a není tudíž vyloučeno, že by po uplynutí určité doby mohl i obecné znalosti v tomto směru nabýt.

Dále krajský soud hodnotil svědecké výpovědi svědků L. M., R. K., J. P., O. F., Z. D. a M. T.. Všichni jmenovaní svědci, i když samozřejmě v menších odlišnostech, potvrdili, že byly se Z. K. v kontaktu, ať už osobním nebo telefonickým, ten jim dovážel potřebné materiály, jednali s ním o dodávce materiálu, oceňovali jeho technické znalosti, konstatovali že s Zdeněk Kuta pro ně zajišťoval servisní služby, s nimiž byli spokojeni.

Krajský soud tak považuje za nesporné, že výpovědi shora vzpomínaných šesti svědků poskytnutí služeb ze strany žalobkyně prostřednictvím Z. K. potvrdily. Neztotožnil se s názorem žalovaného, který pravdivost a hodnověrnost výpovědí zpochybňoval. V šesti případech bylo prokázáno, že Z. K. byl s odběrateli žalobkyně v kontaktu, ať již písemným či telefonickým, snažil se jim zajistit servisní služby či dodávky materiálu, dbal na to, aby se službami žalobkyně byli odběratelé spokojeni, eventuálně se vyjadřoval i k technickým parametrům materiálu. Tyto skutečnosti, svědecky podložené, nemohl žalovaný vyvrátit svými úvahami o sporných momentech ve výpovědích svědků týkajících se úrovně technických znalostí Z. K., dále skutečnosti, že svědci nebyli schopni přesně určit období spolupráce. Jakkoliv lze pochybnosti správce daně považovat za částečně důvodné, nelze v žádném případě přejít bez povšimnutí, že oslovení svědci, jež byli vybráni samotným správcem daně, naopak shodně spolupráci potvrdili, když vypověděli, že nějaké práce vykonány byly. Je tak zjevné, že Z. K. jménem společnosti JH komplet agency, s.r.o., práci ve formě služeb odváděl. Bylo tedy dále povinností správce daně a žalovaného, aby takto provedené práce dále hodnotili ve vztahu k výši odměny.

Krajský soud se ve vazbě na shora uvedené důkazní prostředky nemohl s názorem žalovaného svědčím v neprospěch tvrzení i dokazování žalobkyně ztotožnit a žalobu považuje za důvodnou. Toto své hodnocení opírá především o svědecké výpovědi jednotlivých odběratelů žalobkyně a na ně navazující i jednotlivé důkazy listinné. Z důkazního řízení tak dovodil jednoznačný závěr svědčící ve

prospěch tvrzení žalobkyně, že zprostředkovatelské práce byly společností JH komplet agency, s.r.o., prostřednictvím Z. K. provedeny.

Postup správce daně tedy krajský soud posuzoval z pohledu ustanovení § 72 zákona o DPH, dle něhož nárok na odpočet daně má plátce, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Z provedených důkazů, jež tvoří obsah správního spisu, učinil krajský soud závěr, že listinné důkazy i svědecké výpovědi svědčí ve prospěch tvrzení žalobkyně, že jí společnost JH komplet agency, s.r.o., požadované služby poskytla, tedy že žalobkyně zdanitelná plnění přijala. Neobjasněné doposud zůstává, v jakém rozsahu. Lze tak konstatovat, že žalovaný dospěl ke skutkovým závěrům, o něž opřel výrok svého rozhodnutí, na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a v důsledku nesprávného hodnocení důkazů. Jeho závěr, že žalobkyně neprokázala uskutečnění zdanitelného plnění spočívajícího ve zprostředkovatelské činnosti, tak nelze akceptovat. Lze sice připustit, že postup žalobkyně při uzavírání smlouvy o zprostředkování a na ně navazující úkony nejsou zcela standardní, nicméně povinností správce daně i žalovaného je přihlídnout v daňovém řízení ke všem skutečnostem, které vyjdou najevo tak, aby daňová povinnost byla stanovena co nejpresněji. Správci daně a žalovanému, kteří dle zásady volného hodnocení důkazů posuzují každý důkaz jednotlivě a následně v jejich vzájemné souvislosti, pak nepřísluší, aby opomíjeli výsledky několika svědků, které jednoznačně svědčí ve prospěch tvrzení žalobkyně.

Krajský soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. vrátil k dalšímu řízení. V něm bude vázán shora vysloveným právním názorem a dále se bude zabývat otázkou prokázané výše činnosti ve vztahu k výši odměny sjednané smlouvou o zprostředkování.

Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla úspěch žalobkyně. Jejími důvodně vynaloženými náklady soudního řízení byl zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč k žalobě a odměna zástupce a jeho režijní výlohy. Odměna za zastupování se u soudních řízení dle s.ř.s. stanoví podle zásad pro mimosmluvní odměny, tedy podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Zástupce učinil celkem 3 úkony právní služby po 2 100 Kč, a to převzetí zastoupení, sepsání žaloby a účast při projednání věci před soudem (§ 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu). Krajský soud nepřiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení za doplnění právní argumentace, neboť toto doplnění obsahovalo námítky, jež žalobkyně uplatňovala již v podané žalobě. Dále žalobkyni nepřiznal ani právo na náhradu nákladů řízení za nahlížení do spisu včetně cestovného, neboť tento úkon je považován za součást přípravy zástupce k soudnímu jednání (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005 čj. 2Azs 249/2004-60). Dále krajský soud přiznal žalobkyni nárok na úhradu 3 režijních paušálů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu po 300,-- Kč a cestovné z Prahy do Hradce Králové a zpět

v celkové výši 1 393 Kč. To vše včetně DPH. Žalovaný proto byl zavázán k náhradě nákladů řízení v celkové výši uvedené ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 19. července 2012

Mgr. Marie Kocourková, v. r.
předsedkyně senátu